

gelse for serviceydelsernes frie ret til at råde over grænser. Derfor er de afgørelser, der er faldet ved EF-Domstolen, fuldstændig forventelige, og derfor burde man også forvente mere handling og mere vilje til at bremse den her proces – særlig når vi står over for en ny traktat, som forøger problemerne.

Sagen er jo, at det charter om grundlæggende rettigheder, som et flertal her i Folketinget antageligvis støtter, får samme juridiske retskraft som traktaterne og dermed også artikel 28 i charteret, som siger, at konfliktretten fremover kun kan udøves i overensstemmelse nok med national ret, men i overensstemmelse med EU-retten. Det vil sige, at det fremover bliver traktatnaglet, at man kun kan konflikte, man kun kan udøve sine rettigheder, hvis det er i overensstemmelse med EU-retten, hvis EF-Domstolen altså siger, at vi gerne må. Så hver gang man ønsker at lave en blokade, hver gang man ønsker at lave en strejke, er det ikke nok at konstatere, om man overholder reglerne fra den danske arbejdsret, nej, man skal også undersøge, om man nu overholder reglerne fra EF-Domstolen.

Det er den præcedens, det er den udvikling, som Lissabontraktaten fører til, og derfor skal vi have en protokol. Hvis vi kræver en sådan protokol, vil Lissabontraktaten så falde fra hinanden? Selvfølgelig vil den ikke det – jeg vil håbe på det, men selvfølgelig vil den ikke det. Frem til den 12. juni, hvor irerne skal stemme, tror jeg, at alle statsledere i EU er villige til at give os stort set hvad som helst for bare at tie debatten ihjel. Jo Leinen, som er formand for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender i Europa-Parlamentet har selv sagt, at man skal have så lidt debat som overhovedet muligt om Lissabontraktaten, frem til at irerne har stemt. Når de så har stemt, jamen så kan man begynde at rulle processen sådan rigtig op i toptempo. Derfor kan vi få det stort set, som vi vil have det.

Når Irland, Italien, Danmark, Portugal, Frankrig og en lang række andre lande har protokoller til forståelse af Nicetraktaten, hvorfor i alverden skulle vi så ikke også kunne få det til forståelse af Lissabontraktaten?

Kl. 10:59

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 10:59

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det har været en lille smule bemærkelsesværdigt i den her debat, at Venstre og De Konserva-

tive ikke har ytret sig. Det har muligvis været for at hjælpe Socialdemokraterne og SF. Det forholder sig i hvert fald sådan, at fra Venstres og De Konservatives side, og det er i den her sag Socialdemokraternes og SF's venner, har man hele tiden klart sagt, at der ikke er noget EU-problem. Det problem, der er, er, at vi skal tilpasse den danske lovgivning og det danske aftalesystem til EU-rettens afgørelse. Det er da også de svar, vi har fået, når vi har forsøgt at spørge udenrigsministeren i den her sag. Så kan man selvfølgelig sige, at vi også kender Venstres og De Konservatives holdning til konfliktretten, som jo ikke er noget, de bryder sig særlig meget om – andet end ved højtidelige lejligheder.

Man kan selvfølgelig undre sig over, at Dansk Folkeparti er entusiastiske forkæmpere i den her sag, men jeg vil gerne sige også til Socialdemokraterne og SF, at når det handler om at forsvare konfliktretten, den danske arbejdsmarkedsmodel, allierer vi os med dem, der er villige til at gøre det, uanset hvad de ellers måtte sige ved andre lejligheder.

Så til det, der har været det store clou i debatten, nemlig at det er for sent at komme med den her protokol. Man kan sige, at en af grundene til, at det er rigtigt, at det er noget sent, er, at regeringen systematisk intet foretog sig, da de her domme blev afsagt. Den sagde, at den ville ned sætte et udvalg. Det tog meget, meget lang tid at få det udvalg nedsat. Det er da klart, at hvis man dagen efter, at dommene var faldet, havde sagt, at det skulle drøftes i EU, fordi det sætter spørgsmålstegn ved hele traktatgrundlaget for Danmarks medlemskab af EU og de forudsætninger, der har været, og derfor også i forhold til Lissabontraktaten, havde vi stået betydelig stærkere, end vi gør i dag. Men det er jo ikke sådan, at regeringens undladelsessynder skal forhindre Enhedslisten i at forsøge at agere. Jeg synes i grunden heller ikke, at det burde forhindre Socialdemokraterne og SF i at agere.

Ellers er der det lidt sjove ved det her om, at det nu er for sent, at det i ca. 20-30 år har været for tidligt. Det er jo ikke sådan, at kritikere og modstandere af EU-traktaterne ikke før har påpeget, at den måde, som traktaterne var udformet på, kunne give anledning til, at konfliktretten kunne komme i fare. Det var såmænd en debat, vi havde helt tilbage 1972. Vi havde den også i forbindelse med, at man indførte det indre marked. Alle gange er vi fuldstændig krystalklart blevet afvist af EU-tilhængerne, som har sagt, at det var noget fantasteri, at det aldrig